

Η παρουσία της Προέδρου της Δημοκρατίας στο διαδίκτυο.

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

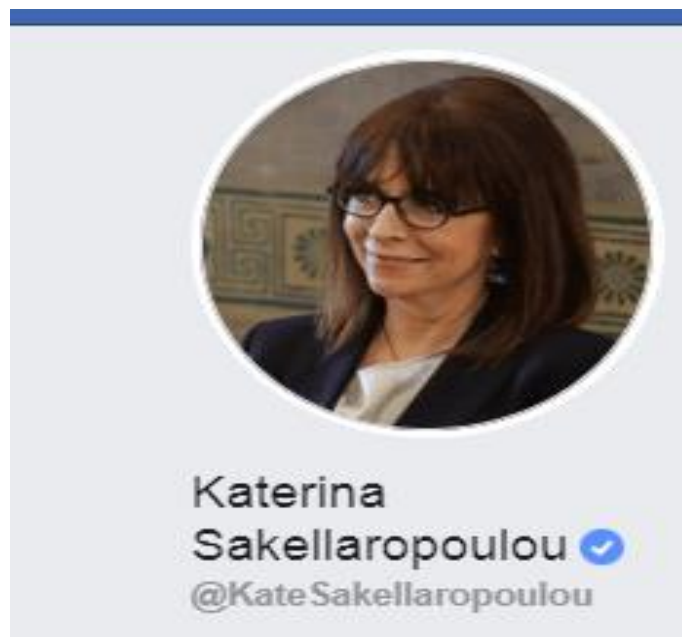
Όταν ανακοινώθηκε το όνομα της νυν Προέδρου της Δημοκρατίας κας. Αικατερίνης Σακελλαροπούλου, ως η εκλεκτή του πρωθυπουργού για το ανώνατο αξίωμα της χώρα, ο μεν ΣΥΡΙΖΑ την υποδέχτηκε με «γνώση των πολιτικών της θέσεων», ο δε πρώην υπουργός παιδείας Νίκος Φίλης είπε ορθά κοφτά ότι πρόκειται για «εκπρόσωπο της πολιτισμικής αριστεράς». Μία καθημερινή [εφημερίδα](#) δημοσίευσε φωτογραφία από αφίσα του 1978 της νεολαίας του Ρήγα Φεραίου με το πρόσωπό της.

Πράγματι, η κα. Σακελλαροπούλου υπήρξε μέλος του ΚΚΕ εσωτερικού. Αυτό ασφαλώς είναι θεμιτό. Ειδικότερα εκείνη την δεκαετία, το ρεύμα ήταν μεγάλο. Εκείνο όμως που προξενεί κάποια εντύπωση είναι ο συνδυασμός του με την δικαστική καριέρα που ακολούθησε. Ως γνωστόν, οι δικαστές διαβιούν σε πολύ στενό κοινωνικό. Και η στοιχειώδης πολιτικοποίηση αποθαρρύνεται.

Εικάζω λοιπόν, ότι η κα. Σακελλαροπούλου καταπίεσε για αρκετά χρόνια τις προσωπικές ανάγκες πολιτικής έκφρασης, από τα φοιτητικά της χρόνια. Αναμενόμενο είναι λοιπόν να επιθυμεί να διοχετεύσει την ενέργειά της στην εξωτερίκευση των θέσεών της, αν και δεν είμαι σίγουρος ότι είναι αυτός ο ρόλος της: η χρήση δηλαδή του κύρους της θέσεως του ΠτΔ για ώσμωση πολιτικών απόψεων στην κοινή γνώμη.

Τους τελευταίους δύο μήνες έχει κάνει δηλώσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με ρυθμό περίπου μία ανά τρεις ημέρες, κάτω από το όνομα «[Kate Sakellaropoulou](#)». Η συχνότητα είναι ασυνήθιστη και οι κίνδυνοι υπαρκτοί: θα απαντά και στα σχόλια και στην κριτική ή θα λογοκρίνει τους αγενείς, όπως οι λοιποί χρήστες; Αντιρρήσεις όμως υπάρχουν και ως προς το περιεχόμενο ή την επιλογή των συγκυριών για δηλώσεις.

Στο [μήνυμά](#) της για την 25η Μαρτίου, [μόνο η πρώτη παράγραφος \(13% των λέξεων\)](#) αφορούσε στην εθνική εορτή. Το υπόλοιπο κείμενο σχετιζόταν

με την πανδημία του κορωνοϊού και την δέουσα συμπεριφορά των Ελλήνων. Δηλώσεις έκανε με αφορμή τις παγκόσμιες ημέρες: [υγείας](#), [βιβλίου](#), [ασφάλειας στην εργασία](#), [ελευθερίας του τύπου](#), [μητέρας](#), και [κατά της «ομοφοβίας»](#) (ο όρος πιθανώς να [ελέγχεται και γλωσσολογικά](#)). Αγνόησε άλλες παγκόσμιες ημέρες, όπως πχ της [οικογένειας](#). Δεν θα μπορούσε να μην αγνοήσει βέβαια, διότι μέτρησα 172 [«παγκόσμιες ημέρες»](#).

Αγνόησε επίσης διάφορες ιστορικές επετείους αυτής της περιόδου, όπως τον [ΕΟΚΑ](#) (1.4.1955), την [συμφωνία για ένταξη της Θεσσαλίας στην Ελλάδα](#) (28.3.1881), την ένταξη των [Επτανήσων](#) στην Ελλάδα (21.5.1864), την περίφημη [μάχη της Κρήτης](#) (20.5.1941), την [Άλωση της Κωνσταντινούπολης](#) (29.5.1453). Θα μπορούσε να επισημανθεί ότι αγνόησε και ολόκληρο το εορτολόγιο (πλην του Πάσχα). Δεν πρόκειται όμως για ημερολόγιο. Τον Ιούνιο και Ιούλιο έχουμε σειρά απελευθερώσεων των πόλεων της [Μακεδονίας](#). Θα έχει ενδιαφέρον η συνέχεια.

Εντύπωση επίσης προκάλεσε και η σημειολογία ορισμένων δηλώσεων. Στο μήνυμά της για την επέτειο της Γενοκτονίας των Ποντίων δεν αναφέρεται πουθενά η λέξη «Τουρκία» ή «Οθωμανική Αυτοκρατορία», ενώ για τους Πόντιους λέει απλώς ότι «χάθηκαν». Η έλλειψη αναφοράς στον θύτη μου θύμισε το [αλήστου μνήμης βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού](#), το οποίο έλεγε ότι «έγινε η πρώτη ρίψη ατομικής βόμβας στο Ναγκασάκι» χωρίς να αναφέρει ποιος την έριξε.

Η κατεστραμμένη πόλη της Χιροσίμα, μετά τη ρίψη της πρώτης ατομικής βόμβας (6.8.1945)

■ Ποιες καταστροφές εικονίζονται; [5.66] & [5.67]

Στο δε τελευταίο της μήνυμα από την επίσκεψή της στη Θράκη είπε επί λέξη ότι «η δική μας απάντηση απέναντι στις συνεχείς προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε από τον εξ ανατολών γείτονα είναι η Ελλάδα της δημιουργίας, της ισονομίας, του Κράτους Δικαίου, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της συνεργασίας, της προόδου και των ανοιχτών οριζόντων». Διακρίνω μία διαφοροποίηση από την έμπρακτη αντιμετώπιση του υβριδικού πολέμου στον Έβρο από την κυβέρνηση.

Δημοσιεύθηκε στην Εστία, 4 Ιουνίου 2020.

Πηγή – <http://www.antibaro.gr/article/27087>